

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Er/807/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617203523
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5617203523.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom, vo veci exekúcie oprávnených: 1/ F., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., 2/ U., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., proti povinným: 1/ F., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., 2/ S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., o vymoženie pohľadávky 1 285,25 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Jánom Franekom, exekútorský úrad so sídlom v Liptovskom Mikuláši, pod č. EX 238/2017, o sťažnosti povinných v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 9. 3. 2018, sp. zn. 2Er/807/2017, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Pred súdnym exekútorom JUDr. Jánom Franekom sa dňa 31. 03. 2017 začalo exekučné konanie č. Ex 238/2017 na vymoženie pohľadávky oprávnených voči povinným vo výške 1 285,25 eur s príslušenstvom. Podkladom na vykonanie exekúcie bol exekučný titul - vykonateľný rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6C/6/2015-188 zo dňa 18. 08. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 8Co/655/2015-225 zo dňa 26. 08. 2016 a uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6C/6/2015-238 zo dňa 01. 12. 2016. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu na základe poverenia č. 5505 070970 zo dňa 04. 07. 2017.

2. Dňa 12. 10. 2017 súdny exekútor postúpil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš podanie povinných v rade 1/ a 2/, ktorým podľa obsahu podali námietky proti exekúcii, námietky proti trovám exekúcie a návrh na odklad exekúcie. Podanie povinných bolo do sídla exekútorského úradu doručené dňa 19. 09. 2017.

3. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 9. 3. 2018 sp. zn. 2Er/807/2017, ktoré vydal vyšší súdny úradník, súd zamietol námietky povinných v 1/ a 2/ rade proti exekúcii, námietky povinných v 1/ a 2/ rade proti trovám exekúcie a návrh povinných v 1/ a 2/ rade na odklad exekúcie.

4. Proti predmetnému uzneseniu podali povinní v 1/ a 2/ rade v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnili tým, že vydanie exekučného titulu je nezákonné, spomínaný platobný rozkaz je tzv. ničotný akt, čo je tak závažný nedostatok exekučného titulu, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu exekúcie. Prvostupňový súd pochybil, ak vydal platobný rozkaz v skrátrenom konaní v rozpore so zákonom. Predmetný exekučný titul nemal prvostupňový súd správne vydať z dôvodu nevykonania procesnej podmienky podľa § 299 ods. 2 zákona č. 160/2015 (§ 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb.). Súd mal k dispozícii zmluvu, ktorá bola predmetom konania pri vydaní platobného rozkazu, čiže nepopierateľne vedel, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd vedel, že podľa § 172 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nemôže vydať platobný rozkaz a napriek tomu konal v rozpore so zákonom a vydal ho. Aj keď si súd vyžiadal spis č. 6C/6/2015-188, č. 8Co/655/2015-225 a spis č. 6C/6/2015-238 a stotožnil sa s rozhodnutím, ktoré vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš a Krajský súd Žilina, povinní majú za to, že zmluva nie je platnou, pokiaľ nerozhodne Najvyšší súd vo veci samej. Sú tu okolnosti brániace vymáhateľnosti nároku a dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a sú zároveň

dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek jej štádiu. Vydaním exekučného titulu došlo k uvedeniu navrhovateľa do právnej neistoty, nakoľko nevykonanie procesných úkonov, ktoré prvostupňový súd vykonať mal, bránia samotnej vykonateľnosti tohto exekučného titulu. Z tohto dôvodu povinní žiadajú o odklad exekúcie až do rozhodnutia vo veci samej. V danom prípade nemožno považovať konanie súdu za nezávislé, keďže súd vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a ešte k tomu podmienil odpor proti platobnému rozkazu zaplatením finančnej čiastky, čím povinných v poučení uviedol do omylu. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Aj keď spotrebiteľ nevyužije možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať spôsobilosť a vykonateľnosť exekučného titulu a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa, rovnako obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva iba v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, jeho obsahom je aj zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. K odňatiu práva na súdnu ochranu preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, no súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, resp. nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom. Na základe vyššie uvedeného povinní v 1/ a 2/ rade žiadajú zrušenie uznesenia zo dňa 9. 3. 2018, zastavenie exekúcie a povolenie odkladu do rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci samej. Súčasne žiadajú nepriznať oprávnenému náhradu trov.

5. Oprávnení v 1/ a 2/ rade prostredníctvom svojho zástupcu vo vyjadrení k sťažnosti povinných uviedli, že odôvodnenie sťažnosti považujú za zmätočné a s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci sa stotožňujú v celom rozsahu. Z uvedených dôvodov navrhujú, aby súd sťažnosť povinných zamietol ako nedôvodnú.

6. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení platnom do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 248 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 C. s. p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 C. s. p., ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Súd prvej inštancie zistil, že sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu vydaného vyšším súdnym úradníkom, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť však zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

12. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka o námietkach povinných proti exekúcii, o námietkach povinných proti trovám exekúcie a o návrhu povinných na odklad exekúcie, ako aj s jeho odôvodnením.

13. Námietky povinných proti exekúcii sú založené výlučne na tvrdení sťažovateľov (povinných), že proti exekučnému titulu podali mimoriadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho rozhodnutie, ktoré je podkladom pre exekúciu môže byť zrušené, resp. sa stane neúčinné. Uvedená argumentácia nemôže mať za následok úspešné uplatnenie námietok. Exekúcia nie je súčasťou základného sporového civilného konania, v rámci ktorého je strana v konaní oprávnená uvádzať skutkové tvrdenia, popierať skutkové tvrdenia protistrany, podávať návrhy na vykonanie dôkazov a vznášať aj hmotnoprávne námietky. Uvedené oprávnenia v naznačenom rozsahu neprislúchajú povinnému v rámci exekúcie. Uplatnenie námietok povinným proti exekúcii je limitované v tom rozsahu, že môže uplatňovať len námietky, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo

bránia jeho vykonateľnosti alebo ak sú dané iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Povinní v naznačenom smere netvrdili žiadne skutočnosti, čím neunesli bremeno tvrdenia a ani uvedené skutočnosti nepreukázali. V sťažnostnom konaní svoju aktivitu výlučne sústredili na spochybňovanie podmienok na vydanie platobného rozkazu v základnom konaní, v nadväznosti na vyššie uvádzané obmedzenia spojené s uplatnením námietky proti exekúcii, tvrdenia uvádzané povinnými v sťažnosti nemajú žiadnu relevanciu. Pre úplnosť súd uvádza, že aj dovolacie konanie začaté podaním dovolania povinných proti exekučnému titulu (ktorým odôvodňovali námietky), je právoplatne skončené odmietnutím dovolania.

14. Námietky povinných proti trovám exekúcie sú odôvodnené všeobecným spôsobom založeným na tvrdení, že sú nedôvodné a spochybňujú výpočet uskutočnený exekútorom, v takto formulovaných námietkach absentuje údaj o tom, v čom spočíva ich nedôvodnosť a nesprávny výpočet. Aj súd prvej inštancie zhodne ako vyšší súdny úradník dospel k záveru, že súdny exekútor pri určení predbežných trov exekúcie postupoval správne v súlade s dotknutými ustanoveniami právnych predpisov citovaných v napadnutom uznesení. Súdnemu exekútorovi v čase od vydania upovedomenia o začatí exekúcie do uplynutia lehoty na podanie námietok proti exekúcii patrí odmena v rozsahu 10 %, t. j. polovica z odmeny podľa § 5 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. Náhradu hotových výdavkov (v prípade uhradenia pohľadávky v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia) exekútor vyčíslil v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor správne poučil povinných, že ak vymáhaný dlh nebude uhradený v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia, trovy exekúcie môžu byť vyššie a súčasne predbežne vyčíslil ich výšku - odmenu v sume 20 % z vymoženej pohľadávky + DPH a predbežné hotové výdavky vo výške 166,- eur + 33,20 eur DPH, pričom súdny exekútor súčasne upozornil aj na ďalšie navýšenie trov exekúcie. Pre prípad nesplnenia dlhu v určenej lehote exekútor v súlade s právnymi predpismi predbežne vyčíslil hotové výdavky, keďže v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie nie je možné výšku uvedených trov exekúcie exaktne vypočítať.

15. Súd nemal preukázanú ani dôvodnosť návrhu povinných na odklad exekúcie. Uvedený návrh bol primárne založený na argumentácii, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali povinní dovolanie, z čoho vyvodzovali potrebu odkladu exekúcie. Uvedené skutkové tvrdenia je možné subsumovať pod možnosť odkladu exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená v zmysle § 57. V súvislosti s podaním dovolania súd uvádza, že ide o mimoriadny opravný prostriedok smerujúci proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Samotné podanie dovolania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd však môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú dané dôvody osobitného zreteľa. Povinní nepreukázali, že spolu s podaním dovolania podali súčasne návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pričom ani z obsahu spisu 6C/6/2015 súd nemal preukázané, že dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Navyiac ako už bolo skôr uvedené, dovolacie konanie je právoplatne skončené na základe odmietnutia dovolania. Povinní súčasne nepreukázali ani dodatočné tvrdenie, že neodkladná exekúcia by mohla mať pre nich alebo pre príslušníkov ich rodiny zvlášť nepriaznivé následky.

16. Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii, trovám exekúcie a návrhu na jej odklad dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na podklade ktorých vec správne právne posúdil. V odôvodnení rozhodnutia presvedčivo vysvetlil, akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní podaných námietok a návrhov a v tomto smere nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku. Z uvedených dôvodov nemožno odôvodnenie rozhodnutia považovať za prejav svojvôle či arbitrárnosti.

17. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súd sťažnosť povinných zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustné odvolanie.